

Ο ΔΑΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΕΛΛΑΔΑ (Ιούνιος 2007)

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ

Ημέρα αφιερωμένη στο περιβάλλον η 5η Ιουνίου για όλο τον πλανήτη. Η αλλαγή του κλίματος είναι μια υπόθεση που μας αφορά όλους. Το τοπίο, η φύση είναι ζωή. Το δάσος είναι ζωντανός οργανισμός όπως ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος το έχει ανάγκη, είναι ο βασικός του πνεύμονας. Αλλά και το δάσος έχει ανάγκη τον άνθρωπο για ένα λόγο, για να μεριμνά ώστε να παραμένει δάσος. Τα μεγαλύτερα προβλήματα στη χώρα μας προέρχονται από την υπερβολική ανοχή στην καταπάτηση και στην καταστροφή του ελληνικού δάσους. Αν όμως ο μεμονωμένος άνθρωπος ρέπει στην καταπάτηση, το οργανωμένο κράτος μας έχει το μεγάλο μερίδιο της ευθύνης με τις κατά καιρούς απόπειρες ελαστικοποίησης της έννοιας του δάσους.

Αδιαμφισβήτητη απόδειξη, οι προσπάθειες αλλαγής του άρθρου 24 του Συντάγματος που έγιναν κατά τις δύο τελευταίες συνταγματικές αναθεωρήσεις του 2000 και του 2006. Επίσημη αιτιολογία των αποπειρών αναθεώρησης δεν ήταν βέβαια η βελτίωση προς το αυστηρότερο του θεσμικού καθεστώτος προστασίας, αλλά δήθεν η διασαφήνιση του όρου δασική έκταση με στόχο την εξειδίκευσή του και την προστασία της ιδιοκτησίας του πολίτη. Η αλήθεια όμως είναι εντελώς διαφορετική· οι κατά καιρούς προτεινόμενες συνταγματικές τροποποιήσεις είχαν στόχο την οικοπεδοποίηση ευαίσθητων περιοχών, την οποία το ισχύον συνταγματικό καθεστώς απαγορεύει.

Ένα άλλο -σαθρό βεβαίως- επιχείρημα όσων επιχειρήσαν την αλλαγή του ισχύοντος καθεστώτος υπήρξε η ανάγκη καλύτερης διατύπωσης του άρθρου 24, προκειμένου να μην εκδικάζει «αυστηρά» το Συμβούλιο της Επικρατείας. Εδώ η απάντηση είναι καταλυτική: οι δικαστές εδώ και χρόνια επισημαίνουν στις αποφάσεις τους ότι τα θεσμικά κενά οφείλονται στη μη ύπαρξη Δασολογίου και Κτηματολογίου, που αποτελεί αποκλειστική ευθύνη και υποχρέωση της ελληνικής Πολιτείας.

Αν υπάρχουν λοιπόν κακώς κείμενα που υποτίθεται εμποδίζουν την ανάπτυξη, η

παράταξη της Νέας Δημοκρατίας που κόπτεται, ας μας πει, στον τέταρτο χρόνο της εξουσίας της, τι έπραξε και σε ποιο στάδιο βρίσκεται η σύνταξη του Δασολογίου. Δυστυχώς η έλλειψή του σε συνδυασμό με την καθυστέρηση ολοκλήρωσης του Κτηματολογίου αποτελούν τα βασικά αίτια της καταστροφής της ελληνικής φύσης.

Όμως πέραν αυτών η «δασική έκταση» δεν είναι ούτε τεχνικός ούτε νομικός και πολύ περισσότερο πολιτικός όρος, επιστημονικός και μόνο προσδιορισμός είναι. Οι επιστήμονες λοιπόν και μόνον αυτοί θα καθορίσουν, αν μπορεί να προσδιορίζεται χρονικά η δημιουργία του δάσους. Το 1974 π.χ. για την κατοχύρωση των δασικών εκτάσεων, όπως προτείνει η Νέα Δημοκρατία με πολιτικούς όρους.

Στη χώρα μας υπολογίζεται ότι το 24% της ελληνικής γης είναι δασική. Δεν μας λένε όμως «οι ύποπτοι προστάτες της» πόσες καμένες εκτάσεις οικοδομήθηκαν, πόσοι βιότοποι μπαζώθηκαν, πώς η δασική παράκτια χώρα τις τελευταίες μόνο δεκαετίες δομήθηκε και μετατράπηκε σε ζώνη παραθεριστικής κατοικίας και τουριστικών καταλυμάτων, χωρίς χωροταξικό ή πολεοδομικό σχεδιασμό, καταστρατηγώντας νόμους και διατάγματα. Το τέχνασμα γνωστό, μόνο με την ύπαρξη δύο ή τριών αγροικιών, εκτάσεις της παράκτιας Ελλάδας βαπτίστηκαν οικισμοί προϋφιστάμενοι του 1923 και έγιναν έτσι πόλεις ή θέρετρα τουριστικά, όχι μόνο χείριστης αρχιτεκτονικής αισθητικής αλλά και χωρίς πολεοδομικό σχέδιο, με έλλειψη κοινόχρηστων χώρων και υποδομών και μετατρέποντας τις ακτές σε χώρους ελεύθερης εκροής λυμάτων, αφού τα δίκτυα πάσης φύσεως, ηλεκτρισμού, ύδρευσης, αποχέτευσης δρομολογούνται, ως συνήθως, όταν ολοκληρωθεί ο οικοδομικός βιασμός.

Το ΠΑΣΟΚ με το πρόγραμμα που επεξεργάστηκε και έθεσε σε δημόσια συζήτηση:

- Δημιουργεί το Υπουργείο Περιβάλλοντος, στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγονται επιπροσθέτως τα δάση, ο αιγιαλός και η παραλία.

- Μέσα στην πρώτη τετραετία θα θεσμοθετηθεί το Δασολόγιο και θα ολοκληρωθεί το Κτηματολόγιο.

- Χωροθέτηση όλων των λειτουργιών και δράσεων με δυνατότητα δόμησης για κατοικία στις εκτός σχεδίου περιοχές, μόνο όπου χωροταξικά προβλέπεται. Η εκτός

οικισμών δόμηση για κατοικία, αρχής γενομένης από τα νησιά, καταργείται.

- Στην πεδινή και γεωργική γη δεν θα είναι συμβατή η δόμηση.

- Ολοκλήρωση και εξειδίκευση του θεσμικού πλαισίου για όλες τις προστατευόμενες περιοχές

- Το δάσος είναι η ζωή όλων μας και οι ακτές πρέπει να είναι ελεύθερες στην πρόσβαση των πολιτών.

- Η οργανωμένη δόμηση προσδιορίζεται και εντάσσεται περιβαλλοντικά ύστερα από χωροταξικό σχεδιασμό και θα αποτελεί στο εξής τη βάση για την αειφόρο ανάπτυξη.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 5 Ιουνίου 2007, σ. 10.